

URADNO GLASILO OBČINE SVETI TOMAŽ

Letnik 1

Številka 13/19

Sveti Tomaž, 17.10.2019

TISKOVINA

POŠTNINA PLAČANA PRI POŠTI TOMAŽ

VSEBINA

- 41. TEHNIČNI PRAVILNIK o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode v Občini Sveti Tomaž**
- 42. SKLEP o določitvi cene programa predšolske vzgoje in otroškega varstva v Vrtcu Sveti Tomaž**
- 43. SKLEP o imenovanju člana v svet Javnega lekarniškega zavoda Lekarna Ormož**

41.

Na podlagi 42. člena Odloka o načinu opravljanja lokalne gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v občini Sveti Tomaž (Uradno glasilo občine Sveti Tomaž, št. 12/2016), 23. člena Statuta Občine Sveti Tomaž (Uradni vestnik občine Ormož, št. 07/07 in Uradno glasilo občine Sveti Tomaž št. 20/17 in 9/18) je Občinski svet, na 7. redni seji, dne 16.10.2019, sprejel

Tehnični pravilnik o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske vode v občini Sveti Tomaž

I. del: SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem pravilnikom se ureja načrtovanje, tehnična izvedba in uporaba javnega kanalizacijskega omrežja in kanalizacijskih objektov, bioloških in rastlinskih čistilnih naprav in naprav v lasti in upravljanju Občine Sveti Tomaž.

Določila tega pravilnika se morajo obvezno upoštevati tudi pri upravnih postopkih, načrtovanju, gradnji, rekonstrukcijah, upravljanju in uporabi javnega kanalizacijskega omrežja ter drugih komunalnih vodov, ki s svojim obstojem, delovanjem ali predvideno gradnjo neposredno vplivajo na javno kanalizacijo in čistilne naprave.

Poleg določil tega pravilnika je potrebno upoštevati tudi:

- vse veljavne zakone, pravilnike, odloke in predpise, ki urejajo tovrstno dejavnost;
- slovenske (SIST, SIST EN, SIST ISO), evropske (EN) in mednarodne (ISO) standarde, ki so navedeni v posameznih poglavjih tega pravilnika;
- organizacijske predpise in navodila za delo, ki so navedeni v posameznih poglavjih tega pravilnika.

Za vsa določila, ki jih ta pravilnik ne določa, veljajo določila slovenskih standardov SIST EN 752 in SIST EN 1610.

V primerih, ko na noben način ni mogoče izpolniti zahtev iz tega tehničnega pravilnika, poda izvajalec javne službe Komunalno podjetje Ormož d.o.o. na predlog, podan v obliki elaborata s strani projektanta ali izvajalca del, soglasje na predloženo tehnično rešitev, ali upravljavec sam predpiše drugo ustrezno tehnično rešitev. V zahtevnejših primerih se izvajalec javne službe posvetuje z lastnikom infrastrukture.

2. člen

V pravilniku uporabljeni pojmi so identični pojmom iz predpisov, ki urejajo odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode.

3. člen

(Definicija kanalizacijskih sistemov po namenu uporabe in po sestavnih delih)

Kanalizacijski sistemi so objekti, naprave in omrežje, ki so namenjeni zbiranju in odvajanju odpadnih komunalnih in padavinskih voda z določenega območja v naprave za čiščenje odpadnih voda ali v odvodnik.

Objekti in naprave javne kanalizacije so:

1. kanalizacijsko omrežje;
2. razbremenilniki visokih voda;
3. zadrževalni bazeni;
4. črpališča;
5. čistilne naprave;
6. drugi objekti in naprave, ki so namenjeni za pravilno in nemoteno odvajanje in čiščenje odpadnih voda.

4. člen

(Namen uporabe)

Glede na vrsto komunalne rabe se delijo kanalizacijski sistemi na javne in interne kanalizacijske sisteme.

Glede na vrsto odpadne vode je javni kanalizacijski sistem:

- mešan, če po kanalizacijskem sistemu odvaja komunalno in padavinsko odpadno vodo;
- ločen, če se v ločenih kanalizacijskih sistemih odvaja komunalno in padavinsko odpadno vodo.

5. člen

(Sestavni deli kanalizacijskih sistemov)

Sestavni deli kanalizacijskih sistemov so:

- kanalizacijsko omrežje in objekti na omrežju: jaški, požiralniki, peskolovi, lovilniki luhkih tekočin, lovilniki maščob, olj, črpališča, razbremenilniki, združitveni objekti, zadrževalni bazeni, regulacijski objekti, telemetrijske postaje, nadzorni centri;
- objekti in naprave za čiščenje odpadne vode;
- interna kanalizacija in kanalizacijski priključek kot sestavni del objekta v lasti uporabnika.

II. del: NAČRTOVANJE JAVNEGA OMREŽJA, OBJEKTOV IN NAPRAV ZA ODVAJANJE ODPADNIH VODA

6. člen

(Načrtovanje javnega omrežja)

Načrtovanje javne kanalizacije mora upoštevati naslednje pogoje in načela:

- kanalizacijsko omrežje mora biti projektirano in zgrajeno tako, da zagotavlja optimalno odvajanje odpadne vode ob minimalnih stroških izgradnje, vzdrževanja in obratovanja;
- kanalizacijski sistemi se projektirajo v ločenem sistemu, izjemoma lahko v mešanem sistemu (predvsem ob rekonstrukcijah in obnovah obstoječega mešanega sistema), kjer je že obstoječ mešan sistem, ločitev pa ni možna ali ni smiselna, kar je potrebno opredeliti v projektni dokumentaciji. Na območjih, kjer se gradi samo kanalizacija za komunalne

- odpadne vode, je potrebno v idejnem projektu opredeliti tudi rešitve odvoda padavinskih voda z javnih površin;
- odvajanje padavinskih voda je možna samo v obstoječe vodotoke, s priključkom na meteorno javno kanalizacijo, razpršeno po terenu ali v ponikovalnice v skladu z obstoječimi predpisi;
  - preko ponikovalnice je možno odvajati samo s predpisi določeno ne prekomerno onesnaženo padavinsko vodo na tistih območjih, kjer to dovoljujejo geološke razmere in je to dokazano s hidravličnim izračunom; na terenih, kjer je možno plazenje tal, je treba biti posebno pozoren;
  - onesnaženo padavinsko odpadno vodo je pred odvajanjem potrebno zajeti in mehansko obdelati v skladu z veljavno zakonodajo;
  - zagotavljati se mora potrebno zaščito zdravja ljudi, podtalnice, vodotokov in čistilne naprave;
  - trase javnega kanalizacijskega omrežja morajo načeloma potekati po javnih površinah (ceste, poti, ostale javne površine);
  - vsi objekti na območju javnega kanalizacijskega omrežja morajo imeti prikazane situacije priklopov (nakazan odcep). Glede na pogodbo med koncedentom in kocesionariojem se postopoma vzpostavlja kataster kanalizacije in čistilnih naprav;
  - količina odvedene vode, določena s hidravličnim izračunom, je osnova za dimenzioniranje sistema in objektov;
  - uskladitev načrtovane trase javne kanalizacije z ostalimi komunalnimi vodi mora biti taka, da je v primeru okvare možen strojni izkop; na lokacijah, kjer tega ni možno zagotoviti, je potrebno infrastrukturne vode nad kanalom položiti v prehodni kolektor, zaščitno cev ali kineto;
  - upoštevati je potrebno geološko sestavo tal, poplavna območja, podtalnico in statično nosilnost kanala;
  - izkopi morajo biti dimenzionirani tako, da je zagotovljeno strokovno in varno vgrajevanje kanalskih cevi;
  - najmanjša začetna temenska globina kanalov za komunalno odpadno vodo je 1 m;
  - najmanjša začetna globina padavinskega kanala je 0,8 m;
  - najmanjši notranji profil cevi javne komunalne kanalizacije je 200 mm, izjemoma 160 mm;
  - najmanjši notranji profil cevi javne padavinske kanalizacije je 200 mm;
  - vzdolžni profili kanalov morajo biti izvedeni tako, da bo zagotovljena njihova samočistilna sposobnost; če to ni mogoče, je potrebno zagotoviti dodatne ukrepe in rešitve (prekucniki, pogostejša kontrola);
  - minimalna dovoljena hitrost v kanalu je 0,4 m/s pri sušnem odtoku; maksimalna dovoljena hitrost je 3 m/s; občasno pa lahko tudi 6 m/s, če izbrani material kanalske cevi to dopušča;
  - določiti je potrebno material za posteljico, bočni zasip, temenski zasip, določiti debeline plasti ter način in stopnjo utrjevanja glede na statični izračun cevi in predlagan material za vgradnjo;
  - s statičnim računom kanalske cevi je potrebno dokazati stopnjo varnosti predvidenega načina vgradnje pred porušitvijo;
  - v popisu del morajo biti upoštevana vsa predvidljiva dela;
  - kanal se smatra za del javnega kanalizacijskega omrežja, ko sta nanj priključena najmanj dva objekta, v katerih nastaja komunalna ali padavinska odpadna voda in poteka po javni površini. Velja splošno načelo, da se javno kanalizacijsko omrežje prične od prvega revizijskega jaška na javni površini dalje, pri obstoječih in novih kanalizacijskih sistemih;
  - vse projekte je potrebno izvajalcu javne službe dostaviti v analogni in digitalni obliku, po končanih gradnjah izvajalca del v roku 30 dni od dokončanja in pred prevzemom objekta.

III. del: IZVEDBA OBJEKTOV IN NAPRAV ZA ODVAJANJE ODPADNIH VOD

7. člen

(Splošno)

Dimenzioniranje kanalizacije se vrši na osnovi padavinskega odtoka, ki ga imenujemo računski nalin in ga izračunamo iz gospodarsko enakovrednega naliva oziroma iz dodatnih hidroloških analiz. Velikost računskega naliva določi projektant glede na intenziteto padavin obravnavanega območja.

Na priključenega prebivalca se upošteva norma porabe vode 150 l/dan, za zaposlenega pa 80 l/dan.

Za urni maksimum se upošteva 1/10–1/18 dnevne potrošnje vode glede na velikost naselja.

Za industrijske uporabnike se količina njihovih odpadnih voda določi na podlagi meritev pretokov in upoštevanja posebnosti proizvodnje.

Upoštevati je potrebno stalne in občasne (konične) obremenitve, ki bi lahko povzročale hidravlično obremenitev in tako kvarno vplivale na delovanje delov kanalizacijskega sistema. Za odvajanje in čiščenje industrijske odpadne vode se pri izračunu cene upošteva faktor obremenitve krat osnovna cena za odvajanje in čiščenje, kar imenujemo posebne storitve.

Padavinski odtok se določi na osnovi predvidene jakosti padavin, iz katere sledi predvidena jakost odtoka ob upoštevanju $n = 1$, časa trajanja $t = 15$ minut, ter koeficijenta odtoka za vsak posamezni kanalski odcep oziroma manjša naselja.

Kanali naj bodo dimenzionirani tako, da bo hitrost odpadne vode praviloma med 0,4 in 3 m/s.

8. člen

(Dimenzijs, materiali, globine in padci kanalov)

Za gradnjo in obnovo javne komunalne infrastrukture je zahtevana uporaba gradbenih proizvodov, ki imajo pridobljene ustrezne listine o skladnosti na podlagi harmoniziranih standardov, ki so navedeni v veljavni zakonodaji s tega področja, ter so označeni z znakom CE. Uporabi se lahko tudi gradbene proizvode, za katere so tisti, ki so dali proizvod na trg (proizvajalci, uvozniki) pridobili slovensko tehnično soglasje (STS), ali gradbene proizvode, ki so skladni s slovenskimi tehničnimi predpisi in slovenskimi standardi. Vsi vgrajeni gradbeni materiali (cevi, revizijski jaški, pokrovi) in ostali polizdelki, ki se vgrajujejo v objekt, morajo vsebovati vtisnjene ali na drug način razvidne podatke, iz katerih je mogoče razbrati in slediti poreklo materiala (serijska številka, tip, šarža).

9. člen

(Cevi)

Materiali elementov javne kanalizacije morajo biti iz atestiranih materialov, z možnostjo vgradnje na način, ki zagotavlja vodotesnost. Materiali, ki prihajajo v stik z vodo, glede fizikalnih, kemijskih in mikrobioloških lastnosti ne smejo slabšati kvalitete vode. V hidravličnem izračunu mora biti podana potrebna dimenzija cevi (DN) notranjega premera. Pri izbiri materiala za cevi je potrebno upoštevati statične obremenitve cevi, hidravlične zahteve, sestavo tal, višino podtalnice, poplavno območje, živiljenjsko dobo, abrazivnost, odpornost na mehanske, kemične in druge vplive (npr. pri čiščenju kanalov) ter možnost izdelave enostavnih naknadnih priklučkov.

Pri novih kanalih ali obnovah je dovoljeno uporabiti naslednje materiale: polivinil klorid (PVC), polietilen (PE), polipropilen (PP), armirani poliester, nodularno litino, keramiko, betonske cevi z notranjo oblogo (PVC ...).

Za odvod padavinske vode je poleg navedenih materialov, ob soglasju upravljavca javne kanalizacije, izjemoma dovoljena tudi uporaba betonskih cevi brez notranje oblage vodotesne izvedbe.

Cevi javne kanalizacije morajo imeti glede na pogoje vgradnje ustrezno obodno togost, ki je odvisna od lokacije vgradnje in načina obremenitve, vendar ne sme biti manj kot SN 4, priporoča se kvaliteta SN 8.

Elementi morajo biti vgrajeni po navodilih proizvajalcev.

10. člen

(Revizijski jaški)

Revizijski jaški naj bodo primarno locirani na pločnikih ali bankinah, v primeru, da lociranje na teh površinah ni mogoče, pa na sredini cestišča ali med kolesnicami. Vgrajujejo se na mestih, kjer se menja vzdolžni naklon, smer, profil kanala in kjer se združujeta dva ali več kanalov. Medsebojna

razdalja med dvema revizijskima jaškoma je praviloma enaka stokratnemu premeru cevi ($L = 100 \times DN$ kanalske cevi) in praviloma ne sme biti večja od 50 m.

Svetli premer jaškov do globine 1,5 m je najmanj 80 cm, pri večji globini pa 100 cm. Za priključevanje hišnih priključkov in drugih kanalov mora dno jaška imeti izdelane ustrezne koritnice. V primeru, ko je višinska razlika med vtočnim in iztočnim kanalom večja od 0,5 m, je potrebno zgraditi kaskadni jašek s suhim izlivom (na mešani kanalizaciji) ali vgraditi vrtinčni jašek. Pri izbiri materiala za jaške je potrebno upoštevati statične obremenitve, hidravlične zahteve, sestavo tal, višino podtalnice, poplavno območje. Priporočena je vgradnja jaškov, pri katerih se zgornji del zaključuje s konusom. Izbran material za jaške mora omogočati enostavno priključevanje cevi in zagotavljati vodotesnost spojev.

11. člen

(Pokrovi jaškov)

Pokrovi jaškov javne kanalizacije, vgrajeni v povozne površine, morajo biti litoželezni, okrogle oblike premera 60 cm, brez zaklepa, s protihrupnim vložkom. V nepovoznih površinah je dovoljena vgradnja kvadratnih pokrovov dimenzijs 60 x 60 cm. Nosičnost pokrovov in vrsta materiala je pogojena z namembnostjo in lego kanala v prostoru. Okvir pokrova mora biti vdelan v armirano betonski venec debeline minimalno 20 cm, ki ne sme obremenjevati jaška. Pokrovi na gramoznih ali peščenih površinah morajo biti zaščiteni pred vsipom materiala iz okolice v jašek. Na kanalizacijskem sistemu mora biti nameščeno ustrezeno število takih pokrovov, ki omogočajo prezračevanje kanalizacije. Pokrovi jaškov morajo po gradnji ostati vidni. Izjemne so možne le pod posebnimi pogoji, ki jih v obliki soglasja izda upravljač javne kanalizacije.

Pokrovi jaškov naj bodo izvedeni skladno s standardom EN 124.

12. člen

(Zasipni material)

Zasipni materiali: posteljica, bočni zasip, temenski zasip, debeline plasti, način in stopnja utrjevanja glede na statični izračun cevovoda in predlagan material za vgradnjo morajo biti v skladu s standardom SIST EN 1610.

Vgrajevanje materialov se izvaja po navodilih proizvajalca kanalskih cevi in v skladu s projektom in standardom SIST EN 1610. Polaganje kanalizacijskih cevovodov se izvaja na osnovi specifikacije proizvajalca cevi. Za kanale, kjer so s statičnim izračunom ugotovljene večje obremenitve na cev, se izvede obbetoniranje kanalskih cevi. Obbetoniranje elastičnih cevi ni priporočljivo. Če pa že mora biti, naj bo izvedeno od jaška do jaška.

13. člen

(Križanja in prečkanja)

Križanja kanalizacije z drugimi podzemnimi instalacijami načeloma potekajo pravokotno na os kanalizacije. Izjemoma je kot prečkanja osi kanalizacije z drugimi instalacijami lahko manjši, vendar ne manj kot 45° . Horizontalne odmike določa standard SIST EN 805. Minimalni horizontalni odmak od stene kanalske cevi do druge instalacije je 0,4 m. Minimalni vertikalni odmak od temena kanalizacijske cevi do ostalih komunalnih naprav je 0,4 m. Minimalni horizontalni odmak od dna cevi do temeljev objekta je 1,5 m oziroma tak, da temelji objektov statično ne vplivajo na kanalsko cev in izkopan jarek ne vpliva na stabilnost objekta.

Križanja in odmike javnega kanala od drugih komunalnih objektov in naprav se izvaja tako, da zagotavljajo možnost strojnega izkopa v primeru rekonstrukcij in drugih potrebnih posegov na omrežju.

Prečkanje vodotokov in cest mora biti izvedeno v skladu z zahtevami mnenjedajalcev.

V zahtevnejših primerih, ki bi zahtevali drugačne odmike se izvajalec javne službe posvetuje z lastnikom infrastrukture.

IV. del: OBJEKTI NA KANALIZACIJSKEM SISTEMU, NJIHOVA FUNKCIJA IN UPORABA**14. člen****(Namen)**

Objekti na kanalizacijskem sistemu so namenjeni zagotovitvi nemotene uporabe, pravilnega delovanja, kontrole, čiščenja in vzdrževanje kanalizacijskega sistema.

15. člen**(Črpališča)**

Črpališča se gradijo tam, kjer ni mogoč ali ekonomsko upravičen gravitacijski odvod. Urejen mora biti dostop s specialnimi vozili do črpališča. V črpališčih se za meritev nivoja uporabi ultrazvočne sonde in nivojska stikala. Črpališča morajo imeti urejeno prezračevanje. Električna omarica z instrumenti in opremo za kontrolo delovanja je locirana v neposredni bližini objekta po zahtevah distributerja električne energije. Zagotoviti je potrebno ukrepe, ki preprečujejo nabiranje vlage v električni omarici. Črpališča morajo biti izvedena tako, da v primeru izpada električne energije ali okvare ne pride do zalitja črpališča. Imeti morajo prostornino vsaj za 4 ure akumulacije po prejemu obvestila o napaki. Imeti morajo urejeno internetno povezavo ali brezžično povezavo (GSM modem), ki v primeru okvare ali izpada električne energije napako javi dežurnemu operatorju. Iz sporočila o napaki mora biti, poleg časa nastanka napake, razvidna tudi vrsta napake:

- minimalni nivo-suhi tek;
- maksimalni nivo;
- izpad napajanja;
- zaščita motorja (bimetal).

Zmogljivost črpalk se določi na osnovi maksimalnega dotoka v črpališče. Črpališče mora imeti vsaj dve črpalki, ki morata biti dimenzionirani tako, da ena črpalka lahko prečrpa vse odtočne količine. Črpalki sta montirani na nerjavečem vodilu. Delovanje črpalk v črpališču je izmenično, istočasno delujeta le v izjemnih primerih. Čas akumuliranja med vklopoma črpalke je največ 2 uri. Delovni volumen črpalnega jaška mora biti takšen, da je število vklopov črpalk v skladu z njihovimi karakteristikami. Določiti je potrebno maksimalno dopustno hitrost v tlačnem vodu glede na nestacionarne tokove (vodni udar), ki bodo nastajali v njem. V primeru, da je dolžina tlačnega voda več kot 50 m, je potrebno vgraditi čistilni kos. Upoštevati je potrebno tlačna nihanja v tlačnem vodu zaradi vklopa in izklopa črpalk. Najmanjša notranja dimenzija tlačnega voda je 80 mm. Najmanjša temenska globina tlačnega voda je 0,8 m. Doseženo naj bo čim manjše število izklapljanj črpalk tekom dneva. Upravljač vodi evidenco o proizvajalcih črpalk, zato favorizira najmanj dva proizvajalca na katerih je najmanj napak za vgradnjo ob novogradnjah in obratovanju. To seveda pomeni načrtovanje črpališč v skrbi dobrega gospodarja. V objekte mora biti onemogočen dostop nepooblaščenim osebam. Projektantske organizacije, katere projektirajo nove kanalizacijske sisteme za Občino Ormož, so zaradi enotnega sistema dolžne upoštevati zahtevo upravljača glede uporabe krmilnikov, črpalk, daljinskega nadzora.

16. člen**(Razbremenilniki)**

Razbremenilniki so objekti zgrajeni na mešani ali padavinski kanalizaciji, ki služijo razbremenjevanju kanalizacijskega sistema ob močnejšem dežju. Potrebno jih je dimenzionirati na osnovi ustreznih tujih predpisov (ATV-A 128). Projektirani morajo biti tako, da zagotavljajo odvod prvega onesnaženega vala do čistilne naprave.

17. člen**(Zadrževalni bazeni)**

Zadrževalni bazeni so objekti, zgrajeni na mešani ali padavinski kanalizaciji, za izravnavanje sunkovitih in povečanih odtokov odpadne vode neposredno v vode, čistilno napravo ali v javno kanalizacijo. Služijo za zmanjševanje dolvodnih premerov kanalskih cevi in objektov, ter za začasno

zadrževanje prvega umazanega vala odpadne vode. Bazene je potrebno dimenzionirati na osnovi ustreznih tujih predpisov (ATV 166 ali DWA-A 117). Pri projektiranju je potrebno upoštevati predvsem dotok, dušeni iztok, prelivni iztok in način čiščenja bazena.

18. člen

(Lovilniki olj in maščob, greznice)

Lovilniki lahkih tekočin (lovilniki olj) se vgrajujejo z namenom izločitve lahkih tekočin, ki jih po predpisih ni dovoljeno spuščati v kanalizacijsko omrežje. Dimenzionirani in izdelani morajo biti v skladu s standardom SIST EN 858. Če so vgrajeni v kanalizacijski priključek in jih uporabnik vzdržuje ter skrbi za odstranjevanje izločenih snovi, mora biti omogočen nadzor, ki ga izvaja izvajalec javne službe. Določitev kriterijev za gradnjo lovilnika olj je opredeljena v predpisu, ki določa emisije snovi in topote pri odvajjanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo.

Lovilniki maščob se vgrajujejo z namenom izločitve maščob rastlinskega in živalskega izvora, ki jih ni dovoljeno odvajati v javno kanalizacijo. Izdelani morajo biti po veljavnih standardih SIST EN 1825. Če so vgrajeni v kanalizacijski priključek in jih uporabnik vzdržuje ter skrbi za odstranjevanje izločenih snovi, mora biti omogočen nadzor, ki ga izvaja izvajalec javne službe. Lovilniki maščob, ki se vgrajujejo kot predfabricirani izdelki, morajo imeti certifikat o ustreznosti. Uporabnik mora imeti izdelan poslovnik za lovilnik maščob, voditi mora evidenco predaje maščob pooblaščenemu prevzemniku.

Prevzem blata iz obstoječe pretočne greznice pri uporabniku javne službe, ki je lastnik ali upravljavec obstoječe pretočne greznice najmanj enkrat na tri leta, če je obstoječi objekt opremljen z obstoječo pretočno greznicico, obdelava blata na območju komunalne čistilne naprave, ki je opremljena za prevzem in obdelavo blata, se izvaja v okviru programa od vseh imetnikov pretočnih in nepretočnih greznic in malih čistilnih naprav.

19. člen

(Peskolovi)

Peskolovi se vgrajujejo z namenom preprečitve vnosa peska in drugih večjih usedljivih snovi v kanalizacijo. Vgrajeni morajo biti tudi na dotoku v objekte (črpališča, razbremenilniki, čistilne naprave) na mešani ali meteorni kanalizaciji kot samostojne enote ali v kombinaciji z lovilniki lahkih tekočin ali maščob.

Peskolovi morajo biti dostopni za vzdrževanje.

20. člen

(Čistilne naprave)

Čistilna naprava (v nadaljevanju ČN) za čiščenje odpadne vode mora zadostiti naslednjim zahtevam:

- upoštevati se morajo veljavni predpisi in standardi;
- pri načrtovanju, gradnji, rekonstrukciji, obratovanju ali vzdrževanju čistilnih naprav mora investitor ali upravljavec upoštevati lokalne podnebne in druge razmere tako, da naprava ob vseh sezonskih in drugih nihanjih podnebnih razmer ali nihanjih obremenitve obratuje v skladu z zahtevami predpisov, ki urejajo emisijo snovi pri odvajjanju odpadnih voda iz čistilnih naprav;
- ne sme biti preobremenjena;
- ne sme predstavljati nevarnosti za zdravje in življenje ljudi;
- ne sme povzročati prekomernega smradu, hrupa in emisij;
- upoštevana projektirana uporabna doba objektov in naprav je 30 let za gradbene objekte in 10 let za elektro-strojno opremo;
- upoštevana mora biti predpisana vodotesnost bazenov in drugih podobnih objektov;
- načrtovani morajo biti pogoji za učinkovito vzdrževanje;
- omogočeno mora biti povečanje oziroma sprememba procesov na objektih in napravah;
- dosežena mora biti s projektom predvidena zanesljivost procesa;
- poraba električne energije mora biti racionalna;

- v projektu mora biti predvideno varno in ekonomično odstranjevanje zgoščin, trdnih odpadkov in odvečnega blata;
- vse ČN se načrtujejo in gradijo tako, da omogočajo predpisane učinke glede odstranjevanja ogljikovih, dušikovih in fosforjevih spojin;
- vse naprave morajo biti vgrajene tako, da je dosežena zadostna varnost obratovanja in čiščenja, tudi če ne delujejo vedno z največjim izkoristkom;
- kjer je možno in smiselno, je treba predvideti obtoke v primeru rekonstrukcije in vzdrževanja;
- zagotovljeno mora biti vzorčenje odpadne vode na dotoku in iztoku iz naprave, oziroma iz katerega koli mesta, na katerem se izvaja kontrola procesa in emisij, zagotovljeno mora biti meritno mesto, ki omogoča vzorčenje odpadne vode skladno s predpisom o meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih vod ter o pogojih za njegovo izvajanje;
- zagotovljeno mora biti varno in ekonomično odstranjevanje odvečnega blata in drugih odpadkov;
- zagotovljeno mora biti varno čiščenje in vzdrževanje;
- zagotovljen mora biti varen dostop k objektom in napravam.

Izvajalec javne službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne in padavinske vode mora za vsako komunalno čistilno napravo na območju občine, kjer izvaja storitev javne službe (razen za male komunalne čistilne naprave z zmogljivostjo, manjšo od 50 PE) zagotavljati v skladu z veljavno zakonodajo izvedbo prvih meritv ali obratovalnega monitoringa.

Prve meritve se izvedejo po prvem zagonu nove ali rekonstruirane naprave in po vsaki večji spremembi v obratovanju naprave.

Za malo komunalno ČN manjšo od 50 PE se ustreznost obratovanja ugotavlja z analiznim izvidom opravljenih prvih meritov, ter s Poročilom o prvih meritvah za malo komunalno čistilno napravo z zmogljivostjo, manjšo od 50 PE in Poročilom o pregledu MKČN z zmogljivostjo, manjšo od 50 PE. Prve meritve odpadne vode je treba zagotoviti za vsako malo komunalno čistilno napravo z zmogljivostjo, manjšo od 50 PE, ne glede na vrsto oziroma tip male komunalne čistilne naprave, izvede pa jih pooblaščena organizacija, ki ima za izvedbo prvih meritov in obratovalnega monitoringa ustrezno akreditacijo.

Prve meritve zagotovi lastnik oziroma upravljavec male komunalne čistilne naprave z zmogljivostjo, manjšo od 50 PE, ki izvajalcu javne službe predloži poročilo o prvih meritvah na obrazcu kot je predpisano v veljavni zakonodaji.

Izvajalec javne službe vsako malo komunalno čistilno napravo z zmogljivostjo, manjšo od 50 PE, na svojem območju pregleda enkrat na tri leta, pri čemer prvi pregled izvede prvo naslednje koledarsko leto po izvedbi prvih meritov, o pregledu pa izda poročilo na predpisanim obrazcu iz Uredbe o odvajjanju in čiščenju komunalne odpadne vode) oz. kot je opredeljeno v veljavni zakonodaji.

Upravljavec male komunalne ČN mora omogočiti izvajalcu javne službe redno izvajanje obratovalnega monitoringa oziroma izdelave ocene o obratovanju male komunalne ČN in mu na njegovo zahtevo predložiti vse podatke za izdelavo poročila.

Upravljavec male komunalne ČN, katere zmogljivost je enaka ali večja od 50 PE, mora zagotoviti vodenje obratovalnega dnevnika v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi in toplove pri odvajjanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo.

21. člen

(Male čistilne naprave in greznice)

Na območjih, kjer še ni urejenega odvajanja in čiščenja odpadne vode z javno kanalizacijo, je obvezna uporaba malih čistilnih naprav (v nadaljevanju besedila MKČN) ali greznic. Izvajalec javne službe je dolžan zagotoviti:

- prevzem blata in čiščenje odpadne vode iz pretočnih greznic;
- prevzem blata in čiščenje odpadne vode iz nepretočnih greznic;
- prevzem blata iz MKČN;
- voditi evidenco o izvoru, vrsti in količini prevzetega blata oziroma odplak.

Odpadno vodo in goščo iz greznic je prepovedano zlivati v javno kanalizacijo, odvažati na javne ali kmetijske površine oziroma neposredno odvajati v površinsko ali podzemno vodo.

Stroške prevoza in predelave blata ter odplak krije uporabnik oziroma povzročitelj onesnaževanja. Vsako spremembo (odvoz blata, sanacija ali ukinitev greznice, postavitev ČN ...) mora lastnik javiti upravljavcu, da jo le-ta vnese v evidence zahtevane v pravilnikih in uredbah, ki jih vodi izvajalec javne službe.

Obstoječe greznice, nepretočne greznice in male komunalne čistilne naprave morajo biti zgrajene v skladu z veljavnimi predpisi. Postavljene morajo biti na takšnem mestu, da lahko upravljač s specialnim komunalnim vozilom do nje dostopa in nemoteno prazni njihovo vsebino. Od stojnega mesta vozila ne smejo biti oddaljene več kot 20 metrov. Vstopni jašek mora biti na vedno dostopnem mestu. Kota pokrova vstopnega jaška mora biti na koti okoliškega terena.

Uporabnik je upravljavcu dolžan zagotoviti dostop do greznice oziroma MKČN, in sicer v smislu, da upravljavcu ob izvedbi fizično omogoči dostop do mesta izvedbe v takšni meri, da se izvedba praznjenja ob prihodu lahko prične nemudoma (npr. odpre pokrov, itd.)

V. del: KANALIZACIJSKI PRIKLJUČKI

22. člen

(Priključek na javno kanalizacijo)

Kanalizacijski priključek je del interne kanalizacije in poteka od mesta priključitve na javno kanalizacijo do zunanje stene stavbe. Priključek je v lasti uporabnika. Najprimernejši material za gradnjo kanalizacijskega priključka je polivinil klorid (PVC).

Cevi kanalizacijskega priključka morajo imeti glede na pogoje vgradnje ustrezno obodno togost, ki je odvisna od lokacije vgradnje in načina obremenitve, vendar ne manj kot SN 4, priporoča se kvaliteta SN 8.

23. člen

(Izvedba hišnega priključka)

Minimalna dimenzija hišnega priključka je 125 mm (za zelo kratke linije priključitve do 3 m se lahko tudi naredi na DN 110 mm). Kanalizacijski vodi morajo biti položeni tako, da so zaščiteni pred vplivom zmrzovanja. Po izvedbi priključka obstoječega objekta na javno kanalizacijo je potrebno greznicu izprazniti in opustiti.

Padci pri hišni kanalizaciji naj ne bodo manjši od 1,5 %. Vsak uporabnik mora zgraditi revizijski jašek na svojem zemljišču, ki mora biti zgrajen skladno z normativi izgradnje revizijskega jaška na javni kanalizaciji.

Kota priključka na javno kanalizacijo:

- za mešane sisteme – vrh temena cevi javne kanalizacije;
- za ločene sisteme – 5 cm nad dnom cevi;
- odvod odpadne vode iz kletnih prostorov, ki so globlji od javne kanalizacije, si uporabnik uredi preko hišnega črpališča, ali se odvod izvede na drug ustrezni način. Za te izjemne primere je potrebno pridobiti posebno soglasje izvajalca javne službe.
- priključek (spoj na javno kanalizacijo) se izvede praviloma pod kotom 45° v smeri toka vode v javnem kanalu.

Ob novogradnji se priključki lahko izvedejo v obstoječe revizijske jaške ali v novozgrajen jašek. Priključek na javno kanalizacijo izvede izvajalec javne službe ali usposobljen izvajalec del pod nadzorom predstavnika izvajalca javne službe, ali investitor sam pod nadzorom predstavnika izvajalca javne službe.

Na kanalizacijo ni mogoče priključiti objektov, kjer je iz varnostnih razlogov potreben zaprt krožni tok industrijske vode in tudi ne objektov za vzrejo živine (kjer nastaja gnojevka).

Na mešano kanalizacijo in kanalizacijo za odvajanje komunalnih odpadnih voda ni dopustno priključevanje podtalne vode, drenažne vode, vode iz izvirov in ponikovalnic ter zaledne vode.

Če mejne vrednosti škodljivih oziroma nevarnih snovi v odpadni vodi presegajo vrednosti, določene s predpisi, je potrebno pred priključitvijo na javno kanalizacijo odpadno vodo ustreznou obdelati s čistilno napravo, lovilnikom luhkih tekočin, lovilnikom maščob, grabljami ...

Ne glede na vrsto javne kanalizacije (mešani ali ločeni sistem), se komunalne in padavinske odpadne vode iz objekta odvaja ločeno.

Hišni priključek se lahko izvede na podlagi pisnega soglasja upravljavca javne kanalizacije in ob obvezni kontroli predstavnika upravljavca, ki o pravilnosti izvedbe izdela zapisnik. Kontrolni pregled upravljavca javne kanalizacije se izvede pred zasipom kanala.

24. člen

(Meritve količin in parametrov onesnaženja v odpadni vodi)

Izvedba meritov za določitev količin in parametrov onesnaženosti odpadnih voda iz virov onesnaževanja mora biti v skladu z določili o emisiji snovi in toploti pri odvajjanju odpadnih voda iz virov onesnaževanja, ki določajo maksimalne koncentracije snovi, ki jih je dovoljeno izpustiti v javno kanalizacijo. Za posamezne panoge veljajo specifična določila v samostojnih uradnih objavah.

Meritve količin in parametrov onesnaženja v odpadni vodi se izvajajo na stalnih merilnih mestih, ki so locirana na:

- izzoku odpadne vode iz naprav komunalne, skupne ali industrijske čistilne naprave,
- izzoku iz zadrževalnika, lovilnika olj ali čistilne naprave padavinske vode, brez predhodnega razredčevanja odpadne vode.

Glede na količino industrijskih odpadnih voda in zmogljivosti čiščenja komunalne čistilne naprave so meritve lahko trajne ali občasne.

25. člen

(Merilno mesto in tehnične zahteve)

Merilno mesto mora biti dovolj veliko, dostopno in opremljeno tako, da je meritve mogoče izvajati tehnično ustrezeno in brez nevarnosti za izvajalca meritve.

Merilna mesta se načrtujejo v sklopu javnih kanalizacij na takih mestih, ki omogočajo zajem podatkov o pretokih in kvaliteti vode za zaokrožena območja odvodnje, praviloma na koncu primarnih kanalov, na dotoku v čistilno napravo in na vseh izzokh industrijskih odpadnih voda pred dotokom v javno kanalizacijo. Na izzoku industrijske odpadne vode iz naprave mora zavezanci urediti stalno merilno mesto.

Izvajalcu javne službe mora biti omogočen dostop do merilnega mesta.

Izvedba merilnega mesta, obseg in metode izvajanja meritov morajo biti v skladu z veljavnimi predpisi.

Upravljavec ČN ima poleg rednih pregledov merilnika pravico do nenapovedanega odvzema vzorcev. Vzorec se odvzame na podlagi predhodnih analiz upravljavca ČN oziroma suma, da odpadna voda presega mejne vrednosti za izpust v kanalizacijo oziroma presega vrednosti izmerjene v monitoringu. V primeru potrditve suma preseganja dovoljenih vrednosti onesnaževal, stroške meritov nosi onesnaževalec.

VI. del: INDUSTRIJSKA ODPADNA VODA

26. člen

(Izdaja mnenj, smernic in pogojev izvajalca javne službe za industrijske odpadne vode)

Upravljavci naprav, ki odvajajo industrijsko odpadno vodo v javno kanalizacijo, morajo od izvajalca javne službe pridobiti mnenje glede odvajanja industrijskih odpadnih vod ter z izvajalcem javne službe skleniti pogodbo za odvajanje in čiščenje industrijske odpadne vode. V mnenju se izvajalec javne službe na podlagi pridobljenih podatkov strinja, da lastnosti odpadne vode ne bodo škodljivo vplivale na kanalizacijo in delovanje čistilne naprave, ki bo te odpadne vode čistila.

Uporabnik mora v javno kanalizacijo odvajati odpadno vodo v skladu z mnenjem izvajalca javne službe in upravljavca komunalne ali skupne ČN ter s predpisi, ki urejajo odvajanje industrijske odpadne vode v javno kanalizacijo.

Uporabnik mora izpuščati odpadno vodo v javno kanalizacijo tako, da urna maksimalna obremenitev po posameznem parametru ne presega onesnaženja povprečne dnevne vrednosti, ter tako, da ne prihaja do hidravlične preobremenitve javne kanalizacije.

Uporabnik mora omogočiti izvajalcu neoviran dostop do vzorčevalnih mest in njihov pregled, ter izvedbo dodatnih (kontrolnih) meritev, ter ga obveščati o količinskih in kakovostnih spremembah odpadne vode, ki bi lahko povzročile motnje v delovanju komunalne čistilne naprave.

O ugotovitvah ozziroma analizi odvzete odpadne vode izvajalec javne službe obvesti uporabnika s poročilom, iz katerega morajo biti razvidni najmanj podatki o nazivu in naslovu uporabnika, času in kraju odvzema vzorca, času opravljanja analize, osebi, ki je opravila analizo, metodi in rezultatu analize, mejnih vrednostih ter odstopanju od njih in podpis odgovorne osebe izvajalca javne službe in analitika.

27. člen

(Obratovalni monitoring za industrijsko odpadno vodo)

Uporabnik je na poziv izvajalca javne službe upravljavcu ČN dolžan dostaviti obratovalni monitoring, ki je podlaga za ugotavljanje vrednosti koncentracije snovi ter drugih parametrov za izračun faktorja obremenitve. Če uporabnik monitoringa ne dostavi, če poročilo o obratovalnem monitoringu ni izdelano v skladu s predpisi, ki urejajo izdelavo poročila o obratovalnem monitoringu ozziroma če poročilo o obratovalnem monitoringu ne vsebuje bistvenih podatkov o vrednotenju izmerjene emisije in oceno letne obremenitve zaradi odvajanja odpadnih vod, izvajalec ovrednoti vrednosti koncentracije snovi ter drugih parametrov za izračun faktorja obremenitve na podlagi lastnih kontrolnih meritev, če teh ni, pa na drug ustrezten način.

V primeru, da parametri odpadne vode ne ustrezajo zakonsko določenim mejnim vrednostim emisij snovi in topote pri odvajjanju odpadnih voda v javno kanalizacijo in omejitvam, določenih z mnenjem izvajalca javne službe in upravljavca ČN, mora uporabnik s predčiščenjem, spremembo tehnologije ali drugimi ukrepi doseči izpolnjevanje kriterijev za izpust odpadne vode v javno kanalizacijo. V nasprotnem primeru lahko izvajalec javne službe po predhodnem obvestilu prepreči nadaljnji izpust odpadne vode v javno kanalizacijo.

28. člen

(Večji izpusti odpadnih vod)

V primeru predvidenih večjih izpustov mora uporabnik o tem pisno obvestiti izvajalca javne službe najmanj 24 ur pred predvidenim izpustom, izvajalec javne službe pa obvesti uporabnika o možnostih in načinu sprejetja izpusta odpadne vode. V primeru nepredvidenih povečanih izpustov ter v primeru nepredvidenih povečanih koncentracij (višja sila, okvare ipd.) mora uporabnik takoj telefonsko obvestiti vodjo dejavnosti ali dežurno službo vodovoda in kanalizacije izvajalca.

VII. del: MNENJA IN TEHNIČNA DOKUMENTACIJA

29. člen

Izvajalec javne službe izdaja pogoje k:

- prostorskim izvedbenim aktom;
- dokumentaciji, ki je povezana z graditvijo objektov;
- priključitvi ali spremembam priključkov zgradb na kanalizacijsko omrežje;
- drugim posegom v prostor.

Izvajalec javne službe mora v mnenju opredeliti:

- možnosti in tehnične pogoje priključitve objekta na javno kanalizacijo;
- zahteve o ureditvi predčiščenja in izgradnji kontrolnega jaška;
- mnenje glede posegov na obstoječo javno kanalizacijo;
- pogoje, ki jih mora investitor izpolniti pred pridobitvijo mnenja h gradnji, kadar je pridobitev takega mnenja potrebna;
- pogoje, ki jim mora ustrezati odpadna voda za izpust v javno kanalizacijo;
- postopek za neposredno priključitev na javno kanalizacijo.

Izvajalec javne službe je dolžan izdati ali odkloniti mnenje skladno s predpisi o splošnem upravnem postopku.

Investitor objekta, predvidenega za priključitev na javno kanalizacijo, si mora k lokaciji in gradnji objekta pridobiti mnenje izvajalca javne službe.

Kadar ni mogoče opredeliti vseh pogojev priključitve objekta na javno kanalizacijo, izvajalec javne službe izda posebno soglasje h gradnji objekta oziroma priključka. S soglasjem se opredelijo pogoji za izgradnjo interne kanalizacije in priključitev na javno kanalizacijo.

Soglasje se izda na podlagi prejete vloge, ki ji mora biti priloženo:

- načrt priključitve na javno kanalizacijo;
- podatke o predvideni količini odvedenih odpadnih voda;
- strokovno poročilo o vplivih na okolje v primerih, ko je to določeno s predpisi.

Ob priključitvi objekta na javno kanalizacijsko omrežje ali že aktivirano interno kanalizacijo investitor oziroma uporabnik, skladno z občinskim odlokom, ki ureja čiščenje in odvajanje odpadnih voda v Občini Ormož sprejme obveznosti uporabnika javne kanalizacije.

Smatra se, da je priključek izведен, ko izvajalec javne službe pregleda priključek ter potrdi ustreznost izvedbe. V primeru, da priključek ni zgrajen v skladu z izdanim soglasjem in določili tega pravilnika, se priključitev odloži, dokler se pomanjkljivosti ne odpravijo.

VIII. del: UPRAVLJANJE IN VZDRŽEVANJE JAVNEGA KANALSKEGA OMREŽJA IN OBJEKTOV

30. člen

Izvajalec javne službe zagotavlja upravljanje in vzdrževanje za tisto omrežje, objekte in naprave, ki so v lasti lokalne skupnosti in jo je skladno s pogodbo prevzel v upravljanje.

Vzdrževanje se izvaja na osnovi izdelane tehnično operativne in administrativne dokumentacije izvajalca javne službe.

Kontrola stanja kanalizacijskega omrežja se izvaja za zagotavljanje pravočasnega in učinkovitega rednega čiščenja, na kanalskih objektih pa za vzdrževanje pravilnega obratovanja in predstavlja:

- podrobne preglede stanja in delovanja kanalizacijskih vodov in objektov;
- vzdrževanje sistema aparatur za merjenje in registracijo dogajanj v omrežju (meritve pretokov, gladin, kvalitete vode, pojavov plinov, nadzor dotokov v sistem, določitev sušnega odtoka, nadzor nad kakovostjo, količino in pogostostjo emisij na izpustnih mestih večjih onesnaževalcev ...);
- zbiranje pripomb strokovnih služb in uporabnikov za pravočasno planiranje posegov na omrežju.

31. člen

(Redno vzdrževanje)

Redno vzdrževanje, ki se izvaja na primarnih in sekundarnih kanalih odpadnih vod, obsega:

- vizualno kontrolo jaškov in pokrovov;
- zamenjavo poškodovanih pokrovov;
- odmašitev kanalizacijskih cevi;
- snemanje s kamero;
- manjša popravila jaškov, krpanje asfalta okoli pokrovov in podobno;
- deratizacijo skladno z Zakonom o nalezljivih boleznih in priporočilih NIJZ;
- analize odpadnih vod;
- kontrolo in čiščenje objektov in kanalov;
- druga vzdrževalna dela.

32. člen

(Investicijsko vzdrževanje)

Investicijsko vzdrževanje se izvaja na podlagi letnega programa del, ki ga potrdi lastnik infrastrukture in obsega popravila odsekov med revizijskimi jaški in generalna popravila objektov oziroma rekonstrukcije. Način izvedbe, oddaje dela je podrobneje definiran v koncesijski pogodbi in pogodbi o najemu gospodarske infrastrukture, saj gre za namensko zbrana sredstva.

33. člen

(Izredno – intervencijsko vzdrževanje)

Izredno – intervencijsko vzdrževanje se izvaja v primerih trenutnih poškodb, nalivov ali motenj v delovanju kanalskega omrežja in obsega odmašitev kanalizacije oziroma povečanja pretočnosti kanala, črpanje iz poplavljenih prostorov, v primeru porušitve pa intervencijsko popravilo. V primeru elementarnih nesreč se intervencijsko vzdrževanje izvaja skladno z navodili o ukrepanju v izrednih primerih in v dogovoru z lastnikom prizadete infrastrukture.

34. člen

(Prevzem javne kanalizacije v upravljanje)

Izvajalec gradnje kanalizacije, ki ima značaj javne kanalizacije, mora le-to predati v lastništvo občini. Občina predajo to kanalizacijo v upravljanje izvajalcu javne službe. Ob primopredaji, o kateri se sestavi zapisnik, mora izvajalec gradnje izročiti občini oziroma izvajalcu javne službe naslednjo dokumentacijo:

- projekt izvedenih del;
- digitalni geodetski posnetek vse zgrajene infrastrukture in izdelan elaborat za vpis novozgrajene infrastrukture v zbirni kataster GJI pri Geodetski upravi Slovenije in potrdilo o oddaji elaborata na GUFS-u;
- zapisnik o preizkusu vodotesnosti sistema z vodo ali zrakom, potrjen s strani nadzora gradnje, skladno s standardom SIST EN 1610;
- digitalni posnetek s kamero;
- uporabno dovoljenje;
- evidence, knjigovodske in blagajniške podatke, listine o lastništvu, podatke o terjatvah in dolgovih in druge poslovne zadeve.

Za projekte, pri katerih ni bilo potrebno gradbeno dovoljenje (rekonstrukcije in sanacije obstoječih kanalov...), je potrebno po zaključku gradnje kanalizacije izdelati prevzemni zapisnik, ki ga sestavita izvajalec gradnje in upravljavec kanalizacije, potrdi pa ga lastnik infrastrukture in nadzorni organ gradnje.

Na podlagi zapisnika o prevzemu kanalizacije izvajalec javne službe le-to vnese v interni kataster kanalizacijskega sistema in zbirni kataster Geodetske uprave Slovenije, če tega ni izvedel izvajalec del.

Za vse novogradnje in investicijsko vzdrževanje lastnik in upravljavec sestavita inventarni zapisnik, ki je osnova za vpis v knjigo osnovnih sredstev.

V primeru, da se v upravljanje prevzame kanalizacija, ki jo je do tedaj upravljala krajevna skupnost, vaški odbor ali druga pravna ali fizična oseba, ki ni bila organizirana po veljavnih predpisih v smislu ustrezne lokalne javne službe za odvajanje in čiščenje odpadne in padavinske vode, so dovoljena odstopanja od zahtev. V tem primeru mora imeti kanalizacija, ki se prevzema v javno kanalizacijsko omrežje, vsaj:

- izdelan grafični prikaz kanalizacije v merilu najmanj 1:5000;
- izdelano hidravlično in sanitarno-tehnično analizo obstoječega stanja s predlogi morebitnih nujnih kratkoročnih sanacijskih ukrepov in oceno potrebnih vlaganj (sanacijski program);
- izdelano strokovno mnenje o splošnem stanju kanalizacije v smislu zadovoljevanja zahtev predpisov o odvajanju in čiščenju odpadne komunalne in padavinske vode ter drugih veljavnih standardov in normativov za kanalizacijska omrežja za odvajanje in čiščenje odpadne komunalne in padavinske vode;
- izdelano strokovno mnenje o vključevanju kanalizacije v kratkoročni koncept odvajanja in čiščenja odpadne komunalne in padavinske vode;

- knjigovodske podatke za posamezne vrste objektov, če pa teh ni, je potrebno pridobiti ustreerne vrednostne podatke s pomočjo pooblaščenega cenilca;
- uporabno dovoljenje za novozgrajene objekte.

V primeru, da minimalne zahtevane dokumentacije od krajevne skupnosti, vaškega odbora ali druge pravne ali fizične osebe ni mogoče pridobiti, jo na stroške lastnika infrastrukture lahko pripravi izvajalec javne službe.

IX. del: KONČNE DOLOČBE

35. člen

Do dneva uveljavitve tega tehničnega pravilnika ostanejo v veljavi vsa izdana soglasja (mnenja). Po uveljavitvi tehničnega pravilnika pa se mora v postopkih, navedenih v drugem odstavku 1. člena tega tehničnega pravilnika, upoštevati ta tehnični pravilnik.

36. člen

Ta tehnični pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem glasilu Občine Sveti Tomaž.

Št.: 007-22/2019/ 01 ZH
Sveti Tomaž, dne 16.10.2019

Mirko Cvetko I.r.
ŽUPAN OBČINE SVETI TOMAŽ

42.

Na podlagi 30. in 31. člena Zakona o vrtcih (Uradni list RS, št. 100/05, ZVrt-UPB2 in 25/08, 36/2010 in 55/17), 22. člena Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen programov v vrtcih, ki izvajajo javno službo (Uradni list RS, št. 97/03, 77/05 in 120/05, 93/15) in 23. člena Statuta Občine Sveti Tomaž (Uradno vestnik občine Ormož, št. 7/07 in Uradno glasilo občine Sveti Tomaž št. 20/17 in 9/18) je Občinski svet Občine Sveti Tomaž, na svoji 7. redni seji, dne 16.10.2019 sprejel

SKLEP

o določitvi cene programa predšolske vzgoje in otroškega varstva v Osnovni šoli Tomaž

1.

Cena programa predšolske vzgoje in varstva v Osnovni šoli Sveti Tomaž, enota vrtec, mesečno po otroku znaša:

- v oddelkih za prvo starostno obdobje 495,77 EUR.
- v oddelkih za prvo in drugo starostno obdobje (kombinirani) 382,29 EUR.
- v oddelkih za drugo starostno obdobje 347,57 EUR.

2.

Za dneve odsotnosti otroka v primeru bolezni, se staršem višina plačila zniža za stroške neporabljenih živil.

V primeru daljše odsotnosti otroka zaradi bolezni velja sklep o znižanju plačil staršev za programe vrtcev (Uradno glasilo občine Sveti Tomaž, št. 6/2019).

3.

Z uveljavitvijo tega sklepa preneha veljati Sklep o določitvi cene programa predšolske vzgoje in otroškega varstva v Osnovni šoli Tomaž (Uradno glasilo občine Sveti Tomaž št. 13/2015).

4.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem glasilu občine Sveti Tomaž, uporablja pa se od 1. novembra 2019 dalje.

Sveti Tomaž, 16.10.2019
Številka: 007-21/2019 01/ZH

**Mirko Cvetko I.r.
ŽUPAN OBČINE SVETI TOMAŽ**

43.

Na podlagi 23. člena Statuta občine Sveti Tomaž (Uradni vestnik občine Ormož, štev. 7/07 in Uradno glasilo občine Sveti Tomaž št. 20/2017 in 9/18) je Občinski svet na svoji 7. redni seji, dne 16.10.2019 sprejel naslednji

S K L E P

1.

V svet Javnega lekarniškega zavoda Lekarna Ormož se imenuje Blanka Kosi Raušl.

2.

Ta sklep velja takoj.

Štev: 007-23/2019 01/ZH
Sveti Tomaž, dne 16.10.2019

**Mirko Cvetko I.r.
ŽUPAN OBČINE SVETI TOMAŽ**